

Työkerhon vuosikertomus vuodelta 2016

Tammikuussa alkaa päiväkirja sanoin: „uusi vuosi ja uudet ideat! Joulun muisto vain.“

Kahvin kanssa on tosin tarjolla joulutorttuja ja kakkujakin, sillä ensimmäiset syntymäpäivät ovat jo olleet.

Keittiön remontti on myös mainitseminen arvoinen juttu.

Kolme joulubasaarin palkintoa, joita ei oltu haettu, arvottiin basaarivapaaehtoisten kesken.

Kirkon tilastoja varten pyysi Ritva Lehmann ilmoittamaan, kuinka monta kertaa olemme menneen vuoden aikana olleet yhteydessä apua tarvitsevien tuttavien kanssa; joko käyty kylässä tai soitettu.

Joulumyyjäsenten monivuotinen ahkera avustaja Taisto Ihamäki on lyhyen sairauden jälkeen nukkunut pois. Tulevaisuudessa on selvittävä ilman Taiston apua. Kuten joku oli päiväkirjaan kirjoittanut RIP Rest in Peace Taisto.

Jouluna 2015 jaettiin meidän kutomiamme sukkaa laivoilla 140 paria. Kiitokset on saatu joka laivalta. Laivoilla käynti lahjojen kanssa on kuulemma joka kerta liikuttava tilaisuus.

Ja tammikuun lopulla on 10° lämmintä, kuukauden alussa oli nollassa.

Helmikuun alussa laulavat talitintit kevättä.

Eevan salin parketti on hiottu ja lakattu, eli sinne ei saa mennä. Työkerho kokoontuu Raakelin salissa ja akvaariossa.

Oli myös ohjelmaa, sillä Katri Oldendorff esitelmöi adventtimatkastaan Aasiaan.

Taisto Ihamäen hautajaisia vietettiin kirkolla. Työkerhostakin oli kymmenisen saattajaa todistamassa kaunista ja liikuttavaa muistotilaisuutta.

Kuukauden puolivälissä oli taas talvi tullut, satoi lunta. Kova juttu Ritva Buchholzille, joka oli juuri kotiutunut Kolumbian helteestä: 30° lämmintä.

Työt pääsiäisbasaaria varten on aloitettu, „sen minkä juttelun ohella ehtii“.

Tämä on original sitaatti päiväkirjasta.

Maaliskuu alkaa Sipsan 75-vuotispäivillä, jonka kruunasi hänelle ojennettu „Oskari“. Tietenkin monivuotisen Joulumuorin ansiosta. Ja Sipsalle laulettiin laulu, joka oli laulettu jo hänen 50-vuotispäivillään. Ja luvattiin laulaa taas 25 vuoden kuluttua. Että tervetuloa. Kuoroharjoitukset aloitetaan taas vuonna 2026.

Pääsiäismyyjäisiin tehdään mm. Pupuja ja virpomisoksia koristeinaan värikkäitä höyheniä ja kreppipaperikukkasia.

Tavarat menivätkin hyvin kaupaksi ja virvontaokset myötiin loppuun, kuten muinakin vuosina. Jopa villasukkia meni kaupaksi. Radio ja televisio kävi myös kylässä ja saimme sanoa seuraavan päivän sään.

Ja kun pääsiäismyyjäiset meni hyvin ohi, voitiin aloittaa innolla askarrella joulumyyjäisiä varten.

Kirjan kulmassa on ehdotus että pidettäisiin vielä juhannusmyyjäisetkin.

Olikohan ihan todesta otettava ehdotus?

Huhtikuun alussa ihan tyypillinen April-Wetter: aurinkoa, tuulta, sadetta ja rakeita vuorotellen.

Käpytontut lisääntyvät, myssyjä tulee niille sarjatuotantona. Tontun raadotkin vaateetaan.

Kuukauden loppupuolella alkaa olla todella kevät.

Työkerholla on kierrätyspäivä, kesävaatteet vaihtavat omistajaa.

Työkerhon jäsenet pitävät aina silloin tällöin viikkohartauden, Taijalla on vuoro.

Toukokuun alkupäivinä on ensimmäinen basaarikokous. Varma merkki että joulun lähestyy.

Ja joku onnellinen (kuka?) lähtee toukokuun lopulla yli kolmeksi kuukaudeksi Suomeen. Toivottaa kaikille hyvää kesää.

Kevään virkistysretki tehtiin Cranziin. Oli sangen onnistunut ja osanottajia oli 24.

Kirkolla järjestettiin Petteri Strehmelin muistotilaisuus vuosi hänen kuolemastaan, paikalla oli lähes 30 henkilöä.

Kesäkuun alussa on jo muutama ahkeraliisa lähtenyt Suomeen, mutta väkeä on vielä ihan kylliksi ja puheensorina monta dezibeliä, kuten aina.

Tarjalla on Sommergrippe. Suomessa on kuulemma pakkasta (missä siellä?).

Täällä sää menettelee. Mitä nyt toissa päivänä oli Wandsbekissa tornado eli tompi, kuten olimme uutisissa.

Kuun puolivälissä sitten kukkamekkojuhla. Ruokapöytä notkuu herkuista.

Valokuvakin otettiin.

Loppukuusta sitten „huh hellettä“ eli 30°.

Heinäkuussa lomailtiin.

Elokuussa aletaan sitten todenteolla ajatella joulumyyjäisiä. Ulkona sataa ja on syksyistä.

Osa tytöistä on vielä Suomessa, sillä sienet ja puolukat on vielä poimittava.

Lainaan suoraan Ellamaijan kesäkuulumiset:

„ on oltu mökillä ja kaupungissa ja uitu omassa järven rannassa. Oma lomani Lapissa (siis Ellamaijan) oli aivan upea – oli valoa, lämpöä, lempeä, metsää, tuntureita ja muuan sääskikin oli sinne eksynyt. Jänkät keltaisenaan hilloja ja metsät täynnä mustikoita ja sieniä ja puolukatkin alkoivat kypsyä. Aurinko laski vasta heinäkuun lopulla ja ensi kerran katuvalot syttyivät elokuun 10. päivä kello 23:00 yöllä.“ Tämä lainaus Ellamaijalta päiväkirjasta.

Syyskuussa valmistettiin ohjelmalappuja/käyntikortteja 17.9. vietettävää kirkkojen yötä varten. Teemana oli „Lebe-liebe-lache“.

Kerttu oli Suomesta palatessaan saanut pussillisen sektiipullon korkkeja laivan ravintolassa ja herättänyt muutenkin huomiota kutoessaan tonttujen vaatteita.

Kutsui sitten kaikki basaariin ostamaan niitä ja tietenkin muutakin.

Kuun puolivälissä yllättää kesäiset lämpötilat: 30°!!!

Christina järjestää arpajaiset kummilapsen hyväksi.

Kuun lopulla tehtiin syysretki Schweriniin 14 naisen voimalla. Käytiin aluksi syömässä mecklenburgilaisia perunaruokia (lecker!), tehtiin Petermännchen-kiertoajelu (mielenkiintoista), kierreltiin linnan ympäri (näkemisen arvoinen) ja syötiin jäätelöä (mmmhh). Lopuksi pieni kävelyretki kaupungilla ja shoppailu tekivät päivästä täydellisen. Kaunis ilma, hyvä päivä. Sade tuli vasta kun

istuimme junassa.

Lokakuussa ahkerointiin kovasti. Eeva täytti 87 v. Ja tarjosi voileipiä (Smörrebröd Smörrebröd).
Syksy on tullut, on kylmää, sataa, mutta Eevan salissa on lämmintä.
Seitsemän ahkeraaliisaa oli tehnyt yhtenä keskiviikkona 325 kynttilää! Eli 79 enemmän kuin vuosi sitten!

Marraskuun 3. päivä oli viimeinen työkerho ennen myyjäisiä, jotka olivat 11.-13. ja 18.-20. marraskuuta ja menestys oli tosi hyvä. Työvoimia oli ihan kylliksi, tavarat riittivät, tosin niukin naukin.

Joulukuun 8. päivä oli työkerhon pikkujoulu. Noutopöytä notkuu, syötävää on joulupuurosta alkaen. Jokainen saa enemmän tai vähemmän mieleisensä joululahjan Joulumuorin säkistä (ks. maaliskuusta!). Mutta „hanget korkeat nietokset“ ei ole näköetäisyydellä ainakaan täällä.

Vuoden todella surullinen ilmoitus: Caryn Koch kuoli joulukuun alussa kaikille yllättäen vasta 68 vuoden iässä. Kirkolla pidettiin sukulaisten pyynnöstä liikuttava muistotilaisuus.

Lopuksi tilasto:

Vuoden kuluessa oli 8 „pyöreää“ syntymäpäivää.
Työkerho tapasi 37 kertaa, tehtiin 2 retkeä ja vietettiin pikkujoulua ja kukkamekkojuhla.
Osanottajia oli yhteensä 1092 eli noin 27 henkilöä tapaamista kohta.
Jäsenmaksu oli 10,-€.
Maksaneita jäseniä 59, listalla oli 63 jäsentä.
Joulubasaarissa oli vapaaehtoisia 273.

23.2.2017
Aila Wittstock
Sihteeri